

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **D. S.**
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Sedlákovou
sídlem Vídeňská 119d, 619 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

za účasti: **I. EG.D, a.s., IČ 28085400**
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno

II. CETIN a.s., IČ 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 – Libeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2019, č. j. JMK 162/2019, sp. zn. S-JMK 155741/2018/OÚPSŘ

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 1. 2019 doručenou zdejšímu soudu dne 22. 1. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2019, č. j. JMK 162/2019, sp. zn. S-JMK 155741/2018/OÚPSŘ (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu ve Veselí nad Moravou (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12. 9. 2018, č. j. MVNM/27828/2018, sp. zn. S-MVNM/9940/2018 SÚ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo též „územní rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad podle § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále jen „stavební zákon“) umístil na podkladě žádosti společnosti E.ON Distribuce, a.s. (předchůdce osoby zúčastněné na řízení I) stavbu nazvanou „Blatnice, Hlavní, obnova kNN“ (dále jen „stavba“) na pozemku st. p. č. 168/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 168/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 169/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 169/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 179/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 181 (zastavěná plocha a nádvoří), 182/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 182/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 183 (zastavěná plocha a nádvoří), 185 (zastavěná plocha a nádvoří), 187 (zastavěná plocha a nádvoří), 191/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 191/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 192/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 192/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 196/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 196/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 197 (zastavěná plocha a nádvoří), 200/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 203 (zastavěná plocha a nádvoří), 207/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 207/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 208 (zastavěná plocha a nádvoří), 209/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 210/3 (zastavěná plocha a nádvoří), 210/4 (zastavěná plocha a nádvoří), 212 (zastavěná plocha a nádvoří), 213/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 214/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 214/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 217/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 218/1 (zastavěná plocha a nádvoří), 218/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 220/2 (zastavěná plocha a nádvoří), 220/4 (zastavěná plocha a nádvoří), 220/6 (zastavěná plocha a nádvoří), 221 (zastavěná plocha a nádvoří), 584 (zastavěná plocha a nádvoří), p. č. 6369/1 (ostatní plocha), 6370/1 (ostatní plocha), 6390/4 (ostatní plocha), 6390/11 (ostatní plocha), č. 6390/19 (ostatní plocha), 6413 (ostatní plocha) v katastrálním území Blatnice pod Svatým Antonínkem.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný řádně nevypořádal s námitkami žalobce. Žalovaný svým jednáním porušil princip dvojí instance, neboť zcela nepřezkoumatelné prvostupňové rozhodnutí překlenul a doplnil jej svým vlastním výkladem energetického zákona a zákona o vyvlastnění. Žalobce má proto za to, že postupem žalovaného i stavebního úřadu byl zkrácen na svých právech tak, že to mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné rovněž z důvodu nesrozumitelnosti a

rozpornosti, pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, a za nezákonné z titulu závažných vad v řízení zejména před stavebním úřadem.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil podáním ze dne 25. 2. 2019, v němž setrval na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jedná se o stavbu, která je součástí distribuční soustavy elektrické energie. Na danou stavbu dopadá ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách a o výkonu státní správy v energetických odvětvích, v platném znění, které stanoví, že přenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny a distribuce plynu, uskladňování plynu, výroba a rozvod tepelné energie se uskutečňují ve veřejném zájmu. Pro provádění stavby, která je součástí přenosové soustavy, přepravní soustavy, distribuční soustavy, lze vlastnické právo ke stavbě, pozemku a zařízení vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění č. 184/2006 Sb., v platném znění. Podle ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas vlastníka pozemku a stavby s navrhovanou stavbou nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem, což je v daném případě zákon č. 458/2000 Sb. Žadatel proto souhlasy vlastníků dotčených pozemků a staveb na nich stavebnímu úřadu předkládat nemusel a stavbu s nimi projednával v zájmu zajištění jejího dalšího bezproblémového provedení. Stavební úřad ani žalovaný nemají žádnou zákonem danou povinnost ani pravomoc k ověřování pravosti podpisů účastníků řízení. Postup v odvolacím řízení žalovaný považuje za souladný se zákonem a ostatními právními předpisy. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se plně a dostatečně vypořádal s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání. Z těchto důvodů proto navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Další procesní vyjádření

5. Osoba zúčastněná na řízení I podáním ze dne 17. 9. 2019 sdělila, že jsou její práva touto žalobou přímo dotčena a má proto právní zájem být zúčastněnou osobou na řízení.
6. Tutéž skutečnost uplatnila osoba zúčastněná na řízení II v podání ze dne 13. 11. 2020.
7. Dále bylo krajskému soudu doručeno podání osoby zúčastněné na řízení I ze dne 23. 3. 2021, v němž poukázala na účelovost a nedostatečnou odůvodněnost námitek obsažených v žalobě. Neplyne z nich oprávněný právní zájem, který je základním předpokladem pro podání žaloby. Jediným argumentem je absence souhlasu žalobce se stavbou. Předmětná stavba však byla nutná vzhledem k nevyhovujícímu technickému stavu. Žalobce podepsal souhlas se stavbou včetně jejího zákresu. V minulosti bylo vedeno občanskoprávní řízení o náhradu škody způsobenou neoprávněným odběrem elektřiny žalobcem, přičemž podpis žalobce je shodný. Bez ohledu na tuto skutečnost je však tato námitka irelevantní, protože pro daný účel je možné vlastnické právo ke stavbě vyvlastnit (na základě zákona č. 458/2000 Sb.), v důsledku čehož tak není nutné předkládat souhlas vlastníka pozemku či stavby k realizaci předmětného záměru. V daném případě bylo rozhodující, zda se jedná o stavbu distribuční soustavy ve smyslu energetického zákona a zda právo lze vyvlastnit, což prokázáno bylo. Proto stavební úřad a žalovaný postupovali správně v daném řízení.

V. Jednání

8. Na nařízeném jednání konaném dne 13. 10. 2021 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce poukázal na otázku podpisu žalobce na stavební dokumentaci, který měly správní orgány zkoumat z hlediska jeho pravosti a potřebnosti.

VI. Posouzení věci krajským soudem

9. Na základě včas podané žaloby Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2, věta první, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
10. Podstatou žalobní argumentace je námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
11. Z rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu k tomuto tématu (např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 27/2008-76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, a ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS) je zřejmé, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, například pokud z něho jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla v kontextu podané správní žaloby posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí; pokud je jeho odůvodnění vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním; pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Dále se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. I nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů je soudní judikaturou bohatě zmapována. Zmínit lze například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, a ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245). Z nich se podává, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže například není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě; proč považuje žalobní námítky za liché, mylné nebo vyvrácené; či proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze žalobních námitek včas uplatněných, či obsahuje-li odůvodnění rozsudku toliko převzaté pasáže z publikovaného judikátu v jiné, skutkově i právně odlišné věci, aniž dále rozvádí dopad převzatých závěrů na konkrétní souzený případ a na samotné rozhodnutí ve věci. Dle Nejvyššího správního soudu pak **pro posouzení přezkoumatelnosti správních rozhodnutí platí v podstatě stejné kautely, jako pro posouzení přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí** (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18).
12. Žalobce má především za to, že se žalovaný řádně nevypořádal s jeho námitkami, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Kromě toho argumentuje též nesrozumitelností a rozporností napadeného rozhodnutí, nedostatečně zjištěným skutkovým stavem a existencí závažných vad v řízení před stavebním úřadem.
13. Součástí správního spisu je odvolání žalobce ze dne 29. 9. 2018, jež bylo doplněno dne 9. 12. 2018 s argumentací, že žalobce nesouhlasí s vyjádřením stavebního úřadu a

vypořádáním jeho námitky o udělení souhlasu k danému záměru, neboť nikdy takový souhlas nepodepsal (ani plnou moc, zřízení věcného břemene ani souhlas se stavbou). Pokud se na projektové dokumentaci nachází jeho vlastnoruční podpis, jde o falzifikát a o podvod. Žalobce proto požádal o grafologické porovnání svých podpisů s podpisem na projektové dokumentaci. Kromě toho rovněž nesouhlasil s tvrzením stavebního úřadu, že se jedná pouze o stavbu v energetice, v důsledku čehož není potřeba souhlasu vlastníka dotčené nemovitosti.

14. Žalovaný k tomu na s. 4 napadeného rozhodnutí uvedl: *„Jak KrÚ z postoupeného spisového materiálu zjistil, jedná se o stavbu, která řeší výměnu stávající distribuční sítě NN v obci Blatnice pod Svatým Antonínkem v části ulice nazývané Horní Konec. Stávající nadzemní vedení NN, které je ve špatném technickém stavu, bude nahrazeno novým podzemním kabelovým vedením NNZ nově vybudované distribuční sítě, na níž bude napojeno cca 39 objektů. Pro připojení stávajících odběrných míst budou zřízeny nové přípojkové skříně, do kterých budou připojeny kabely hlavního domovního vedení ukončené ve stávajících elektroměrových rozvaděčích. Jedná se o stavbu, kterou stavební úřad správně klasifikoval jako stavbu distribuční sítě elektrické energie. Na tuto stavbu dopadá ustanovení § 3 odst. 2 energetického zákona č. 458/2000 Sb., v platném znění, které stanoví, že přenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny a distribuce plynu, uskladňování plynu, výroba a rozvod tepelné energie se uskutečňují ve veřejném zájmu. Pro provádění stavby, která je součástí přenosové soustavy, přepravní soustavy, distribuční soustavy, lze vlastnické právo ke stavbě, pozemku a zařízení vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění č. 184/2006 Sb., v platném znění. Podle ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas vlastníka pozemku a stavby s navrhovanou stavbou nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem, což je v daném případě zákon č. 458/2000 Sb. Žadatel proto souhlasy vlastníků dotčených pozemků a staveb stavebnímu úřadu předkládat nemusel a stavbu s nimi projednával v zájmu zajištění jejího dalšího bezproblémového provedení. S ohledem na výše uvedené není tedy ani důvod ke zkoumání pravosti odvolatelského podpisu. K tomu KrÚ dále sděluje, že stavební zákon nepředepisuje, aby podpisy účastníků řízení byly ověřené. Správní orgány nemají žádnou zákonem danou pravomoc pravost podpisů účastníků řízení zkoumat. Pokud je odvolatel přesvědčen, že jeho podpis na dokumentaci byl zfalšován, je pouze na něm, aby si věc s žadatelem vyjasnil a v případě nespokojenosti věc řešil soudní cestou.*

V důsledku výše uvedených skutečností, rozhodl KrÚ v závěru odvolacího řízení tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.“

15. Na základě citované pasáže z napadeného rozhodnutí nelze souhlasit se žalobcem v tom, že by se žalovaný řádně nevypořádal s jeho námitkami, v důsledku čehož by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Naopak z citovaného textu je zřejmé, že se žalovaný řádně odvolacími námitkami zabýval a ve svém rozhodnutí je vypořádal. Pokud žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým byly jeho odvolací námitky vypořádány, nelze tuto skutečnost pokládat za nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
16. V návaznosti na tuto žalobní námitku žalobce konstruoval porušení principu dvojinstančnosti ze strany žalovaného, neboť prvostupňové rozhodnutí překlenul a doplnil jej svým vlastním výkladem energetického zákona a zákona o vyvlastnění. Ani v této otázce však nelze se žalobcem souhlasit, neboť princip dvojinstančnosti nebyl porušen. Z uvedené zásady totiž vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí a na něj navazující napadené

rozhodnutí tvoří jeden celek a napadeným rozhodnutím bylo možno jakkoli doplňovat či korigovat závěry související s argumentací žalobce. Nadto není pravdou, že by žalovaný zásadně prvostupňové rozhodnutí překlenul či doplnil, jelikož z hlediska samotné argumentace nejsou obě rozhodnutí v rozporu.

17. Pokud jde o nesrozumitelnost a rozpornost napadeného rozhodnutí, žalobce toliko obecně ve svém žalobním podání tyto skutečnosti namítal, aniž by však blíže vysvětlil, v čem konkrétně má spočívat nesrozumitelnost či rozpornost napadeného rozhodnutí. Jde toliko o obecné konstatování žalobce, které soud vypořádal rovněž toliko obecně, přičemž nesrozumitelnost či rozpornost napadeného rozhodnutí neshledal. Navíc z napadeného rozhodnutí plyne argumentace, že žalobce s daným záměrem udělil souhlas (ve spise se nachází souhlas žalobce se stavbou ze dne 30. 11. 2016; č. l. 019) a i pokud by tento souhlas neudělil, nebylo jej třeba, vzhledem k ustanovení § 3 energetického zákona, na základě něhož lze vyvlastnit vlastnické právo žalobce pro daný záměr, v důsledku čehož není nutné přikládat souhlas vlastníka, který může být navrhovanou stavbou dotčen ve svých právech. V takové argumentaci soud nespatřuje nesrozumitelnost či rozpornost. Obecně lze pak uvést, že z napadeného rozhodnutí neplyne rozpor mezi jeho výrokem a odůvodněním, naopak obě části napadeného rozhodnutí sobě odpovídají (odůvodnění odpovídá zamítavému výroku). Lze také rozeznat, co je odůvodnění a co je výrok, a lze z něj zjistit, jak vlastně žalovaný ve věci rozhodl.
18. Shodné závěry lze vztáhnout také na tvrzení žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v důsledku nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce ve svém žalobním podání blíže nevysvětlil, v čem by nedostatečně zjištěný skutkový stav měl spočívat, ostatně ani správními orgány zjištěný skutkový stav nijak nerozporoval. Pouze obecně vyjádřil nesouhlas s jejich závěry. Takové obecné tvrzení však není důvodem pro shledání nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatečně zjištěný skutkový stav.
19. Žalobce rovněž nespecifikoval ani závažné vady v řízení před stavebním úřadem, pro které by napadené rozhodnutí mělo být zrušeno pro nezákonnost. Soud přitom ze spisového materiálu žádné závažné vady, pro které by napadené rozhodnutí či jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí musel zrušit ex offio, neshledal.
20. K námitce nepřezkoumatelnosti lze dále obecně uvést, že napadené rozhodnutí je postaveno na řádně uvedených ustanoveních zákona. Žalovaný také jasně uvedl, z jakých dokumentů (a dalších důkazních prostředků) při svém rozhodnutí vycházel. Nelze tak dospět k závěru, že by rozhodnutí žalovaného neobsahovalo zákonnou úpravu, o kterou se opírá, či by neobsahovalo důkazy pro podporu skutečností, na kterých je postaveno, a následkem tohoto nedostatku by tak bylo nutné napadené rozhodnutí žalovaného považovat z tohoto důvodu za nepřezkoumatelné. Z napadeného rozhodnutí lze také seznat, jakými úvahami se žalovaný řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, který tak byl zjištěn dostatečně a v souladu s § 3 správního řádu, a také z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce.
21. Krajský soud proto konstatuje, že námitku nepřezkoumatelnosti na základě výše uvedených důvodů shledává nedůvodnou.
22. Pokud žalobce v rámci ústního jednání poukázal na podpis žalobce na stavební dokumentaci, který měly správní orgány zkoumat z hlediska jeho pravosti a potřeby,

pak soud především zdůrazňuje, že žalobce tuto námitku v žalobním podání neuvedl. Otázka podpisu se sice v žalobě objevuje, avšak toliko v rámci rekapitulace průběhu správního řízení a námitek obsažených v odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, nikoliv jako žalobní námitka. Žalobce tudíž neučinil předmětem soudního přezkumu tuto otázku, žalobní argumentace směřuje pouze proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Soud proto tuto námitku vyhodnotil jako opožděnou. Nad rámec tohoto konstatování lze poukázat na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, které se tímto zabývaly, přičemž konstatovaly, že není zapotřebí, aby žadatel o územní rozhodnutí dokládal souhlas dotčených osob včetně souhlasu žalobce s tímto záměrem. V této souvislosti náležitě odkázaly na § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, a § 184a odst. 3 stavebního zákona. Otázka, zda žalobce daný podpis učinil či nikoliv, tak není významná pro konečné rozhodnutí správních orgánů o žádosti žadatele o příslušné územní rozhodnutí.

VII. Shrnutí a náklady řízení

23. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
24. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost, proto jim nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení (ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. října 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu